

Проповед на Неделя 12-та след Петдесетница

Братя и сестри,

Днешното литургийно евангелско четиво предава разговора на нашия Спасител Господ Иисус Христос с един богат момък.

Израсъл в Мойсеевия закон, опазил от младини Божиите заповеди, както сам уверено твърди, младият юдеин иска да се погрижи за своята душа. И пита какво да стори, за да наследи живот вечен.

Забележете колко показателен е този разговор между Спасителя и момъка, който търси Божията правда.

Той е успял да опази заповедите – не е убиец, не е крадец, не е прелюбодеец, нито лъжесвидетел и изпълнява дълга към своите единовеци.

Но какво още е нужно? Самият факт, че младежът задава този въпрос на Богочовека Христа говори, че той дълбоко в себе си осъзнава, че все още е далеч от Царството Божие. Чувства със сърцето си, че все още нещо не му достига.

И Сърцеведецът Бог, Който милее всички да се спасят, вижда ясно духовната язва на момъка. А тя е неговото сребролюбие.

Затова му казва: „Ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имаш съкровище на небето; на дойди и върви след Мене“ (Мат.19:21).

Точно е казано, но трудно е за изпълнение, трудно е да преодолеем своите земни привързаности. „Богат мъчно ще влезе в Царството небесно“ (Мат.19:23) – казва Спасителят. И не защото богатството е зло само по себе си, но защото то създава силна привързаност към себе си.

Да, братя и сестри, не всички са като свети Йоан Милостиви, свети Зотик Сиропитател, света Мелания Римлянка и мнозина баснословно богати нестяжатели, имали много имот, без никаква привързаност към него.

Не всички са като древните патриарси, обдарени с всички земни блага, и въпреки всичко, благоугодили Богу.

По-често богатството е камък за препъване, още повече, че дори да благотворим, даваме от излишъка си, а не както бедната вдовица, която даде всичко, що има.

Единствената ни утеха са Господните слова: „Невъзможното за човеците е възможно за Бога“ (Лука 18:37). Само Божията благодат, ако я призовем искрено, може да ни спаси от нашите земни привързаности, сред които сребролюбието не е единствената ни немощ.

Затова нека търсим с духовния си взор нашата привързаност, нашата скрита страст, да я изповядваме и да се борим с нея, с благословието на Църквата и благодатта на Всесилния Бог.

Нашата немощ може да не е сребролюбието, както у богатия момък, може да е леността, телугодието, тайните блудни страсти или гневът.

Да се молим Богу да я открием тази наша водеща и гибелна страст, да я открием и да започнем битка срещу нея. Защото за Бога всичко е възможно. С нас е Бог – да не го забравяме! С нас е трислънчевата Троица, с нас е Майката Божия и небесната тържествуваща Църква. С нас е ангелът-пазител, който не спира да умолява Господа за грешната ни душа.

Да се избавим от самомнението, самоугодието и представата за нашата мнима праведност – нека това да бъде целта на нашата молитва.

Божие то благословение да е с всички нас! Дано Бог посети сърцата ни със своето милосърдие. Амин!



2022 г.